

Pastar(ALDC, V, 1033. *Pastar*)

El concepte ‘treballar la pasta per fer pa’ coneix com a significant general *pastar*, realitzat *p[a]star* en cat. occ. i *p[ə]star* en cat. or. (per a aquesta diferenciació vocàlica, veg. PALDC, IV, mapa 465); és un der. de *pasta*, del llat. tardà PASTA (← gr. PASTE); var. *fer la pasta* 30, 149.

Un altre mot, d’una certa extensió, és *amassar* (var. aferètica *massar* 65, 86, 95, 96, 116, 132, 134), der. de *massa* (del llat. MASSA ‘massa, amuntegament’), documentat des del s. XVII, que no sembla genuí, especialment en poblacions contigües a l’Àrea de parla castellana.

Comoltar, amb la var. dissimilada *comaltar* 85, és un preciós arcaisme (s. XV) format sobre *comòlt* (en llat. COMMOLITUM, part. de COMMOLERE, compost de MŎLĒRE ‘moldre’); l’evolució semàntica seria: ‘esmicolar’

→ ‘reduir a pasta’ → ‘barrejar com a pasta’ → ‘pastar’.

La forma algueresa, no enregistrada a

Sanna (1988), ha de ser arcaica, car no pot tenir res a veure amb el sard, on de ‘pastar’ en diuen *kum(m)assare*, *fiolare*, *subigere*, *inturtare* o *impastare* (← it.) (veg. DES).

Fènyer (s. XIII) 161 deriva del llat. FĪNGĒRE, que significava ‘modelar amb argila’ i ‘modelar la pasta’.

Des d’una perspectiva geogràfica, la variació vocàlica [a]/[ə] en *pastar* és un altre exemple de l’articulació del català en dos grans blocs, l’occidental i l’oriental, amb la presència de *amassar*, *massar*, d’afinitat castellanoaragonesa, en l’Àrea ponentina. *Comoltar* és un supervivent d’aquest mot arcaic en cat. central i alguerès, però també es troba en mallorquí (DCVB s. v.).

Pastar és l’únic mot normatiu des del DG₁, 1932; *fènyer* hi apareix amb el significat de “acabar de treballar, sobre una taula, la pasta de cada peça de pa”.

